

[Økonomi- og budgetministeren.]

de, der har foretaget rationaliseringen. Det er en camoufleret lønforhøjelse, som disse folketingsudvalg har pålagt mig at modsætte mig. Det er et engangsvederlag af generel karakter, som jeg har fået besked på at jeg skal modsætte mig i øvrigt. Jeg kan ikke se, det er muligt at gøre andet, uden at folketinget ændrer sine retningslinjer for, hvilken lønpolitik staten skal føre.

Vivike: Nu har ministeren godt nok ladet sorteper gå videre til finansudvalget, som har sagt, at den slags ting ikke må foregå, men man kan da ikke gribe ind midt i en overenskomstsituation, og jeg vil spørge ministeren: hvordan kan ministeren tillade sig at begå et klart overenskomstbrud? For det er jo det, der er tale om her midt i overenskomstsituationen. Der er tale om overenskomstbrud, fordi rammeaftalen er en del af montørernes overenskomst.

Nu har jeg ikke ret meget tillid til arbejdsretten, men hvis denne sag af montørerne blev indbragt for arbejdsretten, tror jeg, dette ville være et af de sjældne tilfælde, hvor arbejdsretten gav arbejderne ret og ministeren ville tabe. Nu bruger ministeren her den motivering, at godtgørelsen skal finde sted ved opnormeringer og lignende, men der er godt og vel 900 telefonmontører i Jylland, og det bliver da kun nogle få af dem, der bliver opnormeret. Alle de andre har så deltaget i produktionsforøgelsen og rationaliseringen uden at få noget som helst vederlag. Det kan da ikke have noget med demokrati at gøre. Jeg vil støtte hr. Lennart Larson i det, han har sagt, og i ønsket om at få en fornyet behandling i telefontilsynet. Og kommer der ikke en ændring, vil jeg også støtte hr. Lennart Larson i, at vi så må have en behandling i folketinget om hele dette problem, for det er også nationaløkonomisk et meget vigtigt punkt.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Ja, jeg kunne godt gentage, hvad jeg har sagt, men jeg vil da gerne føje en

bemærkning til. Hvis telefonmontørerne mener, der er begået et overenskomstbrud — hvad jeg altså ikke mener der er — kan de jo gå til arbejdsretten. Sådan er landets ret, det har de lov til. Det, der foreligger, er en rammeaftale af 1968, som skulle udfyldes ved en efterfølgende aftale. Denne aftale har Jydsk Telefon ingen adgang til at indgå på egen hånd, det er det, man har gjort, og derfor foreligger der ikke et brud på en overenskomst. Det, jeg har sagt, er, at den aftale, man er nået frem til mellem Jydsk Telefon Aktieselskab og telefonstanden og montørerne, ikke er i overensstemmelse med de synspunkter og principper, vi i øvrigt anvender inden for staten med hensyn til rationaliseringsgevinster. Men jeg er villig til at forhandle om en anden ordning, der svarer til det, man bruger i øvrigt. Jeg gentager, at de to andre telefonselskaber ikke vil foreslå os at anvende den metode, og telefontilsynet har frarådet, at vi anvender den metode. Det vil sige, at den instans, som Jydsk Telefon først og fremmest skal henvende sig til, har frarådet os at acceptere denne ordning. Men kommer man og vil forhandle om en anden ordning, har jeg tilkendegivet, at vi er villige til at gøre det.

Jens Foged: Når ministeren nu drager finansudvalget ind i debatten, finder jeg anledning til at sige, at det kan da godt være, at ministeren har fået de sager behandlet i finansudvalget, men det var efter 1968-aftalen, så det er rigtigt, som hr. Vivike siger, at der varen aftale mellem Jydsk Telefon og organisationerne, en aftale, der for øvrigt var godkendt af telefontilsynet og af ministeriet, for alle de aftaler, som Jydsk Telefon har truffet, er godkendte aftaler, de er godkendt i 1968, og derfor må disse aftaler, som er indgået, holdes. Så må ministeren på andre områder gribe ind ved nye aftaler. Der er ikke tale om, at Jydsk Telefon har gjort noget på egen hånd. Det er en aftale, som er godkendt, og når aftalen er godkendt, må den holdes.

Ved ministeren egentlig, hvad det betyder